

stræbt sig på at lytte til partierne ved forberedelsen af lovforslaget og også klart har signaleret, at vi skal have et åbent og grundigt udvalgsarbejde, som har det principielle formål at samle helst alle partier bag et forlig. Det synes jeg er et fornuftigt signal, som ... undskyld, hr. formand. Lampen lyser, men jeg går ud fra, at jeg har lidt mere taletid.

Første næstformand (Svend Auken):

Jo, jo, jo, jo.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er et fornuftigt signal, og det kunne måske endda danne model for andre ministre.

Så til indholdet i sagen, hvor der jo er forskellige problemer. Jeg har nævnt over for hr. Heiselberg, at det ville altså være virkelig befordrende for at finde et bredt forlig, hvis vi kan undgå, at der kommer bestemmelser om fremrykket liberalisering ind i lovgivningen. Det er nævnt over for ministeren og de andre partier, at det er altså et meget vigtigt punkt for os, jeg kan forstå, at det er det også for SF, og jeg kan ikke forstå, hvorfor det skal være en mærkesag for regeringen at få fremrykket ikrafttrædelsen med 1 år.

Så er der hele debatten om brevkasserne og arbejdsmiljøet. Hr. Morten Homann siger, at der er et arbejdsmiljøproblem, og at vi må forholde os til det. Ja, selvfølgelig må vi det. Når der er et arbejdsmiljøproblem, skal det løses, for vi kan selvfølgelig ikke acceptere, at en statsejet virksomhed år ud og år ind kører videre med et uløst arbejdsmiljøproblem. Det siger sig selv.

Men det siger også sig selv, at løsningen på problemet ikke kan være at fyre en hel masse medarbejdere, fordi det hele går ud på at spare penge. Det er, som om hr. Homann ikke har forstået, at de penge skal hentes ved at fyre medarbejdere, for sådan er økonomien i Post Danmark nu engang skruet sammen. Men hvad får vi ud af at fyre postarbejdere? Det er der ingen der får noget ud af. Vi får et lige så dårligt arbejdsmiljø, vi flytter bare arbejdsmiljøproblemet et andet sted hen, vi får et ringere serviceniveau, og vi får flere arbejdsløse. Det kan ingen da synes er fornuftigt.

Jeg ville vende det om og sige: Skulle vi ikke hellere ansætte nogle flere i postvæsenet? Ministeren kan få beregningen, hvis han er interesseret, men det er faktisk sådan, at hvis man over-

fører dagpenge som tilskud til en virksomhed som Post Danmark, kan man stort set gratis, stort set udgiftsneutralt for staten, ansætte flere folk, raske unge mennesker, som godt kan tåle at løbe op ad en trappe. De kan få et arbejde, og de øvrige postarbejdere kan få et bedre arbejdsmiljø. Det er da sådanne løsninger, vi skal arbejde med, især i en tid, hvor arbejdsløsheden er stigende. Vi skal da ikke begynde at fyre en masse mennesker og samtidig sænke serviceniveauet.

Så vil jeg bare slutte med at sige, at som jeg har nævnt over for en af de andre ordførere – det var hr. Fischer – er antallet af posthuse utrolig vigtigt for Enhedslisten, ikke mindst når vi står over for en strukturreform, hvor vi risikerer, at mange kommuner og også posthuse i storbykvarterer bliver nedlagt. Det har jo betydning, at der også er en god dækning med posthuse i de store byers kvarterer, men jeg har en mistanke om, at Post Danmark vil i gang med at lukke posthuse: De gjorde det forleden i det kvarter, jeg bor i, så det er ikke helt uden grund, at jeg har den mistanke. I Enhedslisten vil vi ikke bare sidde og se på, at posthusene bliver nedlagt, heller ikke i de tyndtbefolkede egne, for det er ikke rimeligt.

Kl. 12.50

Med den indfaldsvinkel vil vi gå meget konstruktivt ind i udvalgsarbejdet. Det vil jeg gerne give ministeren løfte om, også i betragtning af at ministeren har været så åben over for at diskutere tingene med os andre. Vi vil bestemt gå efter, at der kan opnås et bredt forlig, og nu har jeg altså nævnt de punkter, der er de allervigtigste for os.

(Kort bemærkning):

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Keld Albrechtsen, om han ikke ligesom flere af os ordførere, tror jeg nok, har fået henvendelser fra postbudenes tilidsmænd, som netop har givet udtryk for, at problemet med postkasserne må der altså findes en løsning på ud fra den betragtning, at på grund af, at de skal slæbe posten op på syvende, ottende og niende etage, alt efter hvor høje husene nu er, får mange postbude ødelagt knæ og ryg, og mange kommer på førtidspension alene af den grund. Det er ikke, fordi man skal fyre folk, men fordi der kan spares penge ved at undgå, at folk bliver handicappede.

Så forholder det sig sådan ... undskyld, jeg kan se, at jeg er færdig.